

Кампанелла Томмазо

Біографія

(05.09.1568 — 21.05.1639)

У своїй філософії Кампанелла намагався дати наукове доказ християнства виходячи з чуттєвого сприйняття і пізнання розумом самого себе. Всесвіт є суміш буття з небуттям; зміна породжується протилежними принципами любові і розбрату. Всі речі мають душею і почуттями — кожна на своєму рівні; все прагне до самозбереження; однак розумні істоти можуть досягти цього, лише з'єднавшись з Богом.

Народився в Стіло (в Калабрії, Італія) 5 вересня 1568. У 15 років став ченцем-домініканцем, в школах ордену вивчав праці Аристотеля, Фоми Аквінського, астрологію і каббалу. Прочитавши роботу Телезіо Про природу речей згідно з її власним тенденціям (*De rerum natura iuxta propria* початок, 1565), виступив проти аристотелівської філософії та захист Телезіо з книгою Філософія, доведена за допомогою почуттів (*Philosophia sensibus demonstrata*, 1591). Був заарештований за звинуваченням у ересі, але незабаром випущений; потім знову заарештований у 1593, але виправданий у 1596. У цей час написав праці: Про християнської монархії (*De monarchia Christianorum*, 1593); Політичний діалог проти лютеран, кальвіністів і інших еретиків (*Dialogo politico contra Luterani, Calvinisti e altri eretici*, 1595). Заарештований знов у 1599 за звинуваченням у змові проти іспанського режиму в Неаполі, був засуджений у 1602 до довічного ув'язнення (провів у в'язницях майже 27 років), під час якого і написав головні філософські праці, зокрема Захист Галілея (*Apologia pro Galileo*, 1622), Про відчуття речей і магії (*De sensu rerum et magia*, 1620), Переможений атеїзм (*Atheismus triumphatus*, 1631) і безліч інших, а також поеми, мадригали, сонети і другиєпоэтические твори, представлені в Обраному (*Scelta*, 1622). Кампанелла був звільнений у 1626, а в 1629 виправданий. Намагався донести свої ідеї до папського двору. В 1634, злякавшись нового засудження у зв'язку з нововиявленими змовою в Неаполі, втік у Париж під заступництво Людовика XIII і кардинала Рішельє. Помер Кампанелла в Парижі 21 травня 1639.

У своїй філософії Кампанелла намагався дати наукове доказ християнства виходячи з чуттєвого сприйняття і пізнання розумом самого себе. Всесвіт є суміш буття з небуттям; зміна породжується протилежними принципами любові і розбрату. Всі речі мають душею і почуттями — кожна на своєму рівні; все прагне до самозбереження; однак розумні істоти можуть досягти цього, лише з'єднавшись з Богом.

Політична філософія Кампанелли в його Місті Сонця (*La citta del Sole*, 1602) містить проповідь комуністичного, контрольованого за допомогою принципів евгеніки, суспільства, яким правлять король-жрець і три державних міністра. Ця утопічна картина відображає мрію Кампанелли про звернення всього людства в католицизм і встановлення світової держави авторитарного типу під егідою папської влади ('монархія Месії').